

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/22/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1522203555
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Považan
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1522203555.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Považana a členov senátu JUDr. Jany Richterovej a JUDr. Milana Chalupku v spore žalobcu: WM Consulting & Communication, s.r.o., IČO: 34 127 798, so sídlom v Piešťanoch, Žilinská cesta 130, zast. Roman Kvasnica a partneri s.r.o., so sídlom v Piešťanoch, Žilinská cesta 130, proti žalovanej: V. A., D.. XX.XX.XXXX, H. A. S. N., T. X, zast. JANÍČEK LEGAL s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kominárska 2,4, o zaplatenie 3.507,12 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 5. mája 2023 č.k. 39C/27/2022-375 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, týkajúcej sa nároku na náhradu trov pôvodného odvolacieho konania m e n í tak, že stranám nepriznáva nárok na náhradu trov pôvodného odvolacieho konania; v časti týkajúcej sa nároku na náhradu trov dovolacieho konania rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1/Súd prvej inštancie rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 2.259,36 € a kapitalizovaný úrok z úveru v sume 1.247,76 €, úrok z omeškania vo výške 31,93 € a ďalší úrok z omeškania špecifikovaný vo výroku, všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50 € mesačne, zročných vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca, počnúc právoplatnosťou rozsudku do zaplatenia celého dlhu s tým, že omeškanie čo i len jednej splátky, má za následok splatnosť celého dlhu. Vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol, konanie v časti o zaplatenie 62,30 € zastavil. Žalobcovi voči žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 96,52 % a žalovanej voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov dovolacieho a pôvodného odvolacieho konania v rozsahu 100%.

2/Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že sa jedná o spotrebiteľský spor súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou o splátkovom úvere a na spotrebiteľskú zmluvu viažuci sa zabezpečovací záväzok žalovanej ako ručiteľa. Žalovaná ako ručiteľ pohľadávky zo spotrebiteľského záväzkového vzťahu v zmysle § 548 Občianskeho zákonníka sa písomne zaviazala dlh splniť, ak ho nespľnil dlžník, hoci ho na to veriteľ písomne vyzval a môže proti veriteľovi, resp. žalobcovi uplatniť všetky námietky, ktoré by mal proti veriteľovi dlžník. Námietky uplatnené žalovanou v konaní (absolútna neplatnosť zmluvy o splátkovom úvere; neplatnosť postúpenia pohľadávky; zánik pohľadávky splnením; výška pohľadávky; nedostatok pasívnej legitímácie žalovanej v spore, resp. predčasnosť podanej žaloby) súd vyhodnotil ako neopodstatnené. Žalobca si neuplatnil žiadne nároky z neprijateľných zmluvných podmienok. Žalobca preukázal dôvodnosť žaloby a výšku uplatneného nároku, preukázal, že na splnenie dlhu vyzýval aj dlžníka, ktorý si svoju povinnosť nespľnil. Súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že zmluva o splátkovom úvere bola uzavretá platne. Právny predchodca žalobcu zo zmluvy plnil, dlžník porušil zmluvné podmienky, preto došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti celého úveru a platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu, súd preto žalobe vyhovel a žalobcovi priznal uplatnený nárok na zaplatenie sumy 3.507,12 € pozostávajúcej z istiny a kapitalizovaného úroku z úveru vo forme 36 splátok spolu so žalobcom uplatneným zákonným úrokom z omeškania. V časti uplatneného ďalšieho úroku z

úveru po zosplatnení úveru, úroku z omeškania do mimoriadneho zosplatnenia a dňa omeškania od splatnosti uplatnených splátok žalobu ako nedôvodnú zamietol.

3/Žalobca uplatnil nárok na zaplatenie spolu so sumou 62,30 € (v ktorej časti vzal žalobu späť) nárok na zaplatenie 3.566,42 €, úspešný bol v nároku vo výške 3.507,12 €, t.j. 98,26 %, žalovaná vo výške 1,74%. Žalobcovi vznikol nárok na pomernú náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 96,52% (98,26 - 1,74). O tomto nároku rozhodol súd prvej inštancie podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

4/O trovách dovolacieho konania rozhodol súd prvej inštancie rovnako podľa § 255 ods. 1 CSP, vzhľadom na úspech žalovanej v dovolacom konaní a priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania v dovolacom a pôvodnom odvolacom konaní v rozsahu 100 %.

5/Proti tomuto rozsudku v časti týkajúcej sa nároku na náhradu trov dovolacieho a pôvodného odvolacieho konania podal včas odvolanie žalobca namietajúc, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a napadnutý výrok je zaťažený vadou nesprávneho právneho posúdenia. Z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP je možné podľa neho vyvodiť záver, že nárok na náhradu trov konania vznikne vtedy, keď konečným rozhodnutím súdu je zrejmé, ktorá strana sporu je v práve, podstata povinnosti hradiť trovy konania spočíva v tom, že súd zaviazá druhú stranu nahraďiť protistrane buď celkom, alebo sčasti, trovy konania, ktoré v priebehu konania táto strana zaplatila. Zásada úspechu vo veci znamená, že neúspešná strana v spore je povinná nahraďiť úspešnej strane trovy konania, ktoré jej vznikli. Podľa žalobcu súd prvej inštancie pochybil, keď napriek celkovému úspechu žalobcu v spore priznal žalovanej nárok na náhradu trov dovolacieho a dovolacieho konania. Napriek tomu, že dovolací súd zrušil rozsudok nižších súdov, žalobca bol v predmetnom súdnom spore úspešný na 96,52 %. Okrem toho žalobca namietal, že v pôvodnom odvolacom konaní mal taktiež úspech, keď odvolací súd rozsudkom potvrdil napadnuté rozhodnutie, pričom následné zrušenie rozhodnutia dovolacím súdom nemožno v žiadnom prípade považovať za úspech v odvolacom konaní. Odvolateľ potom navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že žiadnej zo strán neprizná nárok na náhradu trov dovolacieho a dovolacieho konania, eventuálne aby napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6/Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu namietala, že žalobca nijako nekonkretizuje, v čom má spočívať údajná nesprávnosť skutkových zistení, v tejto časti je jeho odvolanie neopodstatnené, dokonca procesne neprípustné, nakoľko žalobca nevymedzil okolnosti, z ktorých vyvodzuje prípustnosť odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP. K nesprávnemu právnomu posúdeniu veci žalovaná uviedla, že žalobca zásadu procesného úspechu v konaní aplikuje na výsledok konania ako taký (teda na výsledok konania ako celku) a to bez akejkoľvek reflexie na procesnú situáciu, ktorá predchádzala vydaniu rozsudku vo veci. Podľa žalovanej žalobca dezinterpretoval obsah zásady procesného úspechu v konaní, keď jej obsah paušalizoval na výsledok konania ako celku, bez akejkoľvek reflexie na výsledok jednotlivých konaní, ktoré prebiehali pred odvolacím a najvyšším súdom. Žalobca tvrdí, že má nárok na náhradu aj tých trov konania, resp. v tej časti, z ktorej mala plný úspech žalovaná. Súd prvej inštancie podľa žalovanej rozhodol správne, keď posudzoval nárok na náhradu trov konania s ohľadom na každé procesné štádium, v ktorom konanie prebiehalo, osobitne. V tejto súvislosti poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax - rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 453/2019 zo dňa 19.11.2019, kde tento uviedol, že základné ustanovenie o nároku na náhradu trov konania vyjadrenej v § 255 CSP nevyklučuje rôzny pomer úspechu v jednotlivých fázach konania - prvoinštančného, odvolacieho i dovolacieho, ktorý by vyústil do rozhodnutia o nároku na náhradu trov jednotlivých konaní troma samostatnými výrokmi. Možno preto uzavrieť, že dovolacie konanie predstavuje v tomto smere samostatnú, od ostatného konania nezávislú časť konania, čo zakladá súdu možnosť, nezávisle od celkového výsledku sporu rozhodnúť len o trovách dovolacieho konania, s prihliadnutím na úspech sporovej strany v dovolacom konaní, bez ohľadu na definitívny výsledok sporu. V danom prípade žalovaná bola úspešná v odvolacom a dovolacom konaní, je preto správne, aby jej patrila náhrada trov konania za tieto časti konania. Žalovaná potom navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil, z dôvodu jeho vecnej správnosti.

7/Žalobca v odvolacej replike zotrval na všetkých skutkových a právnych tvrdeniach obsiahnutých v jeho odvolaní proti napadnutému výroku rozsudku súdu prvej inštancie.

8/Odvolací súd prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je sčasti dôvodné.

9/Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

10/Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

11/Základné ustanovenie o nároku na náhradu trov konania vyjadrené v § 255 CSP (zásada úspechu v konaní) nevylučuje rôzny pomer úspechu v jednotlivých fázach konania - prvoinštančného, odvolacieho i dovolacieho, ktorý by vyústil do rozhodnutia o nároku na náhradu trov jednotlivých konaní (§ 262 ods. 1 CSP) tromi samostatnými výrokmi. Takéto rozhodnutie potom tvorí základ pre rozhodnutie súdu prvej inštanície postupom uvedeným v § 262 ods. 2 CSP. Možno preto uzavrieť, že dovolacie konanie predstavuje v tomto smere samostatnú, od ostatného konania nezávislú časť konania, čo zakladá súdu možnosť, nezávisle od celkového výsledku sporu rozhodnúť len o trovách dovolacieho konania, s prihliadnutím na úspech sporovej strany v dovolacom konaní, bez ohľadu na definitívny výsledok sporu (takýto stav by mal následne nájsť vyjadrenie vo výroku rozhodnutia, ktorým sa konanie končí). (Vid' uznesenie Ústavného súdu SR z 19. 11. 2019, sp. zn. I. ÚS 453/2019).

12/V súdnej veci súd prvej inštanície rozsudkom z 12. apríla 2017 č.k. 39C/525/2015-211 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 3.507,12 €, zmluvný úrok v sume 62,30 €, úrok z omeškania vo výške 59,66 € a ďalší úrok z omeškania vo výške 8,50% ročne zo sumy 3.507,12 € od 16.10.2013 do zaplataenia, všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50 € mesačne, zročných vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca, počnúc právoplatnosťou rozsudku do zaplataenia celého dlhu s tým, že omeškanie čo i len jednej splátky, má za následok splatnosť celého dlhu, vo zvyšku žalobu zamietol. Odvolací Krajský súd v Bratislave (na odvolanie žalovanej) svojim rozsudkom z 21. februára 2019 č.k. 3Co/236/2017-269 rozsudok súdu prvej inštanície v napadnutej vyhovujúcej časti potvrdil. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. marca 2022 č.k. 8Cdo/257/2019-316 (na dovolanie žalovanej) boli oba vyššie označené rozsudky nižších súdov zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie a rozhodnutie súdu prvej inštanície, ktorý potom rozhodol rozsudkom z 5. mája 2023 č.k. 39C/27/2022-375.

13/Z vyššie uvedeného (hodnotiac úspešnosť tej-ktorej strany v jednotlivých fázach konania) nemožno dospieť k záveru o úspechu žalovanej v pôvodnom odvolacom konaní, tento je však potrebné konštatovať v konaní dovolacom.

14/Odvolaciemu súdu potom neostalo než rozsudok súdu prvej inštanície v napadnutej časti, týkajúcej sa nároku na náhradu trov pôvodného odvolacieho konania zmeniť (§ 388 CSP) a v súlade s odvolacím návrhom rozhodnúť tak, že stranám sa nepriznáva nárok na náhradu trov pôvodného odvolacieho konania, v časti týkajúcej sa nároku na náhradu trov dovolacieho konania rozsudok súdu prvej inštanície odvolací súd potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP), z hľadiska vecnej správnosti výroku.

15/O nároku na náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 CSP. Nakoľko žiadna zo sporových strán prevažujúci úspech v tomto odvolacom konaní nedosiahla, nepriznal odvolací súd právo na náhradu trov žiadnej z nich.

16/Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštanícii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).